

Indonesien ett demokratiskt föredöme

Sydsvenskan den 9 april 2009

Idag går Indonesien till val som ett politiskt och ekonomiskt stabilt land. Den positiva utvecklingen är viktig för omvärlden i åtminstone två avseenden. För det första talar den emot påståendet att muslimska länder saknar förutsättningar för ekonomisk utveckling baserad på industrialisering och marknadsekonomi. För det andra visar den att asiatiska värderingar och demokrati inte är oförenliga.

Valet sker tio år efter landets demokratisering. Denna genomfördes samtidigt som landet gick igenom en av efterkrigsvärldens värsta depressioner. Omställningen var svår och ledde till politiska, religiösa och etniska konflikter. Men turbulensen har stillnat och ekonomin återhämtat sig.

Under 2000-talet har den indonesiska tillväxten varit ungefär 6 procent om året och fattigdomen har minskat. I dag lever ungefär 15 procent av befolkningen i fattigdom, vilket är färre än innan den ekonomiska kollapsen i slutet av 1990-talet.

Den positiva utvecklingen är anmärkningsvärd för ett land som på 1960-talet karaktäriserades av enorm fattigdom och som av de flesta utländska bedömare ansågs sakna förutsättningar för en hållbar ekonomisk utveckling.

90 procent av Indonesiens 230 miljoner invånare är muslimer, vilket gör det till världens största muslimska land. Landet är därför ett betydelsefullt föredöme för resten av den muslimska världen, som med några få undantag är en dyster lektion i bristande ekonomisk utveckling.

Indonesien har haft problem med muslimsk extremism, vilket blev tydligt med bomberna på Bali 2002 då uppemot 200 turister miste livet. Denna typ av radikal islamism är dock mycket sällsynt. Landet är sekulariserat och religion är inte viktigt för vilket parti man röstar på. Under senare år har landet varit så gott som fritt från religiöst våld.

Argumentet att asiatiska värderingar och demokrati är oförenliga används flitigt av auktoritära regimer i regionen, inte minst i Kina. Enligt dessa regimer leder demokrati till social oro och etniska konflikter. Allvarliga sociala konflikter förekommer emellertid inte i Indonesien trots att landet har flera hundra etniska grupper och miljontals kristna, buddister och hinduer. Om demokratisering kan lyckas i Indonesien talar det för att det också går att genomföra i länder med mer homogen befolkning.

Omvärlden har all anledning att följa utvecklingen i Indonesien och underlätta för landet att fortsätta som ett demokratiskt föredöme. Det är därför viktigt att västvärlden fortsätter med en liberal handelspolitik. I den globala ekonomiska krisens spår hörs allt högre rop på protektionism, vilket skulle slå hårt mot export och tillväxt i Indonesien. Vidare börjar nu som en följd av krisen internationella kapitalflöden sina och internationell assistans kan komma att krävas.

Små insatser från västvärlden kan ge stora globala ekonomiska och politiska vinster, medan ett bakslag i Indonesien är ett bakslag för den fria världen.

FREDRIK SJÖHOLM